

Scénář k rozhlasové reportáži - Marie Pospíchalová

GPOA Znojmo-Pontassievska 2

Tým: Lucie Chudějová, Adéla Janečko, Eliška Osičková, Nela Fedrová, Vanda Nedorostková

Autoři: Lucie Chudějová, Adéla Janečko

-narodila jsem se 9. listopadu tisícdevětsetčtyřicet v Počátkách, celý život bydlím v Horní Cerekvi.

Začíná své vyprávění Marie Pospíchalová. V Horní Cerekvi vyrůstala s rodiči a čtyřmi sestrami. Většinu svého života prožila ve Studené. Žije tam dodnes.

Jako studentky pedagogické školy nás zajímaly její zážitky ze základní školy na přelomu 40. a 50. let. Marie prozradila, že i po letech má se svými bývalými spolužáky a školou skvělý vztah.

-každý rok, který jsme měli pana učitele (třídního), tak jsme si ho oblíbili už úplně a docela, jsme se s nima scházeli ještě dlouho dlouho, prostě než oni zemřeli. protože my se ještě pořád scházíme.

-Měli jsme paní učitelku Zkalovou, se jmenovala, to bylo teda číslo, protože my jsme ji neměli vůbec rádi.

-Ona byla přísná (paní Zkalová), vzteklá a já nevím jestli nás něco naučila nebo ne a my jsme ji provedli kde co nejhoršího.

Vzhledem k tomu, že Mariin otec byl živnostník, považovali ho komunisté za tzv. reakcionáře. Režim jí proto neumožnil studovat.

„Tatínek mi říkal, že z toho obecního úřadu nebo tenkrát národního výboru, že říkali, že i když měla jsem od první až do osmé třídy samý jedničky, ale že se stejně nedostanu, protože tatínek byl vlastně reakcionář nebo ja nevím, prostě byl proti režimu a tím já jsem vlastně se tam nedostala.“

Její snem byla ekonomika. Navzdory režimu se k ní Marie nakonec přeci jen dostala. V roce 1978 ji v podniku Styl nabídli místo ekonomky po zesnulém kolegovi.

-Když jsem v roce 78, zemřel ten náš ekonom, a já abych mohla vlastně mohla brát ten plat kterej byl předepsanej, na to jsem potřebovala výšku, já ji neměla, já neuměla ani, říkám, tak jsem na pul roku jezdila do Jíloviště u Prahy a tam jsem vlastně měla takový ty hlavní předměty ekonomika, nevím, no kromě nějakých takových politických věcí to byla normálně 6 neděl. Vždycky jsme tam byli týden a 6 neděl, vlastně jsme měli takovou přípravu.

Na závěr se Marie Pospíchalové ptáme, co by vzkázala mladým lidem, kteří dnes na rozdíl od ní možnost studovat mají?

-Každý si ma jít, takovej to, co si umane, si ma za tím jít, i když se to nepovede někdy.

-Stejně si to někdy udělat. já jsem byla takhle just.